पञ्चिमरङ्गुनीन् एवं पञ्च पञ्च षञ्चोकः पादः सम्मनः
स्थाभिः शिक्षं द्वाद्यभिद्धं षण्वद्यं एवं च षञ्चिषकिनिः
गत्या पनाग्रहन्ने रवयवकत्यना भवति तां प्रतिकृतिः
तिसन्ने व कण्यानिने पूर्ववदिति पितृमेषविधिना दहेः
दित्ययः एताद्ये विषये कालनियमः ग्रुक्ताराकिणित्यादिनोक्तः यतः ''स्थातः संप्रवस्त्यामि यत् पुनर्देइनं न्द्रणाम्" इत्यादिना पद्यसस्दायेन कालगुद्धसङ्खाः
''स्रतोतविषये कास्ये न्यूने चाज्ञे मञ्चास्ये। एतत्
सर्वे विचिन्त्याग्र क्षयोष्ट्राष्टमतन्द्रितः" इति कस्यपेन
कालानीतविषयन्त्रनाभिधानावः"।

धाशीचमध्ये क्रियते चेत्रदा भदा भरची धनिहा पश्चमादिटोषराज्ञिसमप्रेचितं, नैव बद्धमान्यापिश्वमाः स्तादिदां वापे का कार्ये ति गर्गवाक्ये यथार सावपद्यार्थः सर्वधा त्वामी चर्दिनेव दुष्टेषु दोषतारतस्येन महादोष-त्यागोऽत्यदोषाङ्गीकारी यथा श्रीकप्रसिद्धः ताडचे दिने ज्यप्तिलिविदा हो विधेयः सर्वेषा दोषरिहते दिने त-सम एव सः । अय यदि मर्च श्रवचाननाराशी पदिनानां राजिकदैविक जान्याचा दालाभक्षपप्रतिबन्दाद्विक म्चमभ-चटाशी चमस्ति न वेति विचारः राजिकदैविकसमाव-नायां सत्यां सदा एवं शीचं खान्नलाशीचं बदाइ परा-श्रदः 'दिर्मिचे राष्ट्रसन्तामे बापदां च सस्तूते। छप-सर्ममते चेव सदाः शोचं विधीयते" इति । यमहद्भ-स्तरी देने भने सस्त्य प्रधानांचे विनाचिते । सदाः भीचं समाख्यातं कान्तारायि सन्प्रतीति । पैठीनसि-रिष "विवाइदुर्गयस्त्रेषु यात्रायां तीर्धकर्मीच। न तत स्रतकं तहत् कर्म यञ्चादि कारयेत्" दति । कानान-राबस्थाय। इत्याद्यात्रायां ताडचे एव तीर्धकर्मिष तीर्धसानदानादिकमाण ताहचे विवये आयौषपदाधा-वादेव यवप्रतिकतिदासाभावः यदा ह आश्वादाशाभ-न्तदायो चपरियष्टः खादेव परन्त्वायो चदिनावन्तरं वर्ष-मध्ये दिनगुद्रिमपेक्येव ज्ञवप्रतिकतिदाही विधेयः "थायौत्रस निहत्ती चेत् युनः मंस्क्रियते मृतः। संघो-ध्यैव दिनं पाद्यमिति" गर्गे पाैवकारसहितदिनपदीक्तीः खयसर्वः खलावि भद्राभर्षीपञ्चकादिद्रीयः कतिपय-दिनव्यापी त्याच्य एवं न तु सुकासादिकवद्भवाबनावि दोषत्रतीचा । तदुक्तं न्योतिर्तित्रन्वे पितृचार्के 'धुक-आसान चैव देवेच्यस तथेव च। प्रेतकार्थ पद्धित मयमं नव्यरं निनेति । अय यहि वर्षमध्ये राजिक- देविकाद्यपद्रवः चम्मद्रस्त्तः वर्षोत्तरं निष्ठहर्द्धिकाः
यनग्रक्षास्तादिन हादोवर्ग्ति भद्राभरणीपण्यवादिदोवः
रहिते च काले यवप्रतिकृतिदा हः कायः उक्तण्य गाग्रेण 'कर्ध्यः संवत्यराद्यदि । प्रेतकार्योण कुर्वेति इक्षे
तक्षोत्तरायणम्" इत्वादोनि मूलवान्यानि प्राग्निन्दितानि । खतपव मूलपद्योऽप्यव्दात्परतो याख्ये ऽवने तथा
देवेच्य ग्रक्षाक्षके यवप्रतिकृतिदा हो न कार्ये इति
व्याख्येयम् । प्रवर्षे वर्षे व नार्यं दोषः सर्वेक्षाणि नवागोदावर्ष्यास्त्रीर्षयोः प्राप्तयोः सतोर्ग्यं ग्रक्तेच्यास्तर्धिः व्यावनादिन हादोणविष्याः कोऽणि नास्ति तदुक्तं च्योतिनिवन्त्रे प्रेतमञ्ज्ञयाम् । 'प्रेतकार्याण स्वाविष्य व्यतः
स्वावचपादिकम् । वच्यो ग्रक्तेच्ययोगस्ते गर्या गोदावर्षे विनिति पी॰धा॰। स्वतः द्र्ये विधिनिवेषी देशाणारभेदात् व्यवस्थायौ पर्यायवपर्यप्रस्तिकादबोऽप्रकावे ।
प्राप्तिदिनी स्त्री पर्यानि भिनित्त भिद्र-विनि स्त्री पर्यानि

शियकुढ चे राजनि । श्यमभेदकमाते ति ।

पार्षभी जन उंकी । पर्यो भुक्ते भुज-त्यु इत । इवामने

विनाशिक्यां जातितात् कीम् । श्यमभ्यक्ताले ति ।

भावे त्युट । श्यमख भज्ये न । [१५१

पर्यमिण प्र पर्यावर्णी मिथा मा । त । इति गयी चयः पर्यमिण विनारं "हाचयन्दिय" पा । विकारे मयट । पर्याख विकारे 'वरमनं निहः" वृतिः क्तियां कीए। "यद्य पर्यामयी जुदू भैनति न स पापं लोक' प्रत्योति" वृतिः।

पर्यमाचाल इ॰ पर्यं नाचावयित जा+व०+ विच- छज् वा छम्। कारवेद्धके (छञ्जा) भन्दमाला।

पसँ मुच् नि पसानि स्थलन सम्माधारे-किए ६त । इसायां प्रमाचनाधारे शिथिरवारे ।

प्रश्ने सुन पर्ण वरो मृगः पशः । पश्चभे है

''वनौका हचामानारी हचामक टिकाइयः । ्यते पर्ण 
मृगाः प्रोक्ताः सुन्नताद्यै में इक्षिभिः" । वनौका वानरः

हचामानारी हचावि झावः । हचामक टिका (क्ष्मी) रित

बोकी ''क्रताः पर्ण मृगाः हस्याच क्षां स्था सिक्षे हिताः।

त्रासार्श्वासश्चमनाः स्टम्ब्रुशीयकाः भावप पर्याश्च प्रचार्शे रोक्त्यत् इष्ट-साधारे किए । पर्छ-जननाधारे वसलकाते ।

पर्यंत ति॰पर्य-कद्यर्थं विद्या॰वद् । पत्रक्ते [ात्रिनः । पर्यंत्रता स्ती पर्यप्रधाना वता यान्तः । तान्त्र्यीवृतायाम